

Speculaties van achter de speculaas

Het einde van 2003 nadert, dus een mooi moment om terug én vooruit te kijken.

Een van de belangrijkste gespreksonderwerpen in 2003 is natuurlijk de stand in de markt. Gaat het nu al beter, bijna beter of helemaal niet beter? In een eerdere column schreef ik al dat er drie redenen zijn die bepalen of een ICT-bedrijf het goed doet: scherpe positionering, kwaliteit van mensen en voldoende nadruk op marketing en verkoop. Bovendien is een vierde omstandigheid: te snelle groeiers groeien zichzelf kapot. Maar waar staan we vandaag? Er lijken in de ICT-markt meer nieuwe projecten te ontstaan. Hierbij baseer ik me op wat ik hoor bij ICT-bedrijven en hoe ik de markt zelf ervaar. De overheid investeert minder (de bezuinigingen). Ik heb diverse openbare aanbestedingen afgeblazen zien worden. In de commerciële markt lijken er meer projecten te ontstaan. Als een commercieel bedrijf haar resultaten wil verbeteren, dan kan dat immers niet meer door verdere bezuinigen. Er wordt dus meer geïnvesteerd. Daar tegenover staat dat beslissingstrajecten steeds langer lijken te duren. Als de aanbesteding van een project een half jaar aanloopt, dan biedt dat vele momenten om de doelstellingen van een project te wijzigen of zelfs geheel af te breken. De snelheid gaat er dan uit.

Als ik mijn natuurlijk optimisme even aan de kant zet, dan denk ik dat we typisch op de bodem van de markt zitten, waarbij we een langzaam opgaande lijn kunnen verwachten. In alle realiteit denk ik dat de ICT-markt in 2004 niet snel zal aantrekken. Net zoals we een sluipende krach meegemaakt hebben (telkens gaat het een beetje slechter), zo zullen we ook een sluipend herstel meemaken. Ik verwacht niet dat het sluipend herstel in 2004 afgerond zal zijn. Daarom zullen we volgend jaar nog steeds hard moeten werken om nieuwe projecten te verwerven. Mijn vierpunten-analyse staat daarom ook voor 2004 nog recht overeind.

En daarna? Een cultuurpessimist zou zeggen "het wordt nooit meer zoals het geweest is". Zoals gezegd, ik ben een rasoptimist. Ik denk dat de ICT-markt na deze leerervaring een stuk volwassener in haar bedrijfsvoering zal worden. Misschien niet meer zo dynamisch, maar nog steeds heel spannend. En voor de echte adrenaline-junkies? Ach, die kunnen altijd zich altijd nog met domotica, bio-technologie of authenticatie bezig gaan houden. Voor iemand die dat echt wil is zo'n overstap niet moeilijk. In 2000 kon ook immers elke historicus een carrière in de ICT najagen.

En dan nog een ander, maar heel speculatief onderwerp. Onlangs kreeg ik "Softwar", de officiële biografie van Larry Ellison in handen. Een dik boek waarin er meer door

ghostwriters over hem wordt geschreven, maar goed, Larry heeft het dan ook erg druk. De eerste vraag die bij me opkwam toen ik het boek in handen kreeg was: wat zou er gebeuren als Larry Ellison er niet meer zou zijn? Interessante vraag. Ondanks dat Oracle Corporation een heel groot bedrijf is, lijkt het in het opzicht van de bestuurscultuur sterk op een midden- en kleinbedrijf. Larry Ellison manifesteert zich als een directeur/grotaandeelhouder die een gezichtsbepalende rol heeft. Ik kies mijn woorden hier zorgvuldig: voor de buitenwereld drukt Larry Ellison een nadrukkelijk stempel op alles wat Oracle heet. Of hij dat in de praktijk ook echt doet weet ik niet zeker. Ik denk dat enorm veel beslissingen ergens diep in de organisatie worden genomen, zonder dat Larry er zich persoonlijk mee bemoeit. Maar, naar buiten toe doet hij elke grote aankondiging alsof hij het persoonlijk uitgedacht en uitgewerkt

Net zoals we een sluipende krach meegemaakt hebben - telkens een beetje slechter -, zo zullen we ook een sluipend herstel meemaken

heeft. Nu komt het interessante gedeelte: zelfs als er een inhoudelijk goed management-team staat dat alle noodzakelijke beslissingen kan nemen zonder persoonlijke bemoeienis van Larry Ellison (hij gaat immers veel zeilen!) dan ontbreekt nog steeds een echte prima-donna die hem kan opvolgen. Wie is de sterke tweede man? Heel lang heb ik veel vertrouwen gehad in Ray Lane, een voormalig Booz Allen Hamilton-topman die jaren als Chief Operating Officer (COO) heeft gewerkt. Ray is een op en top businessprofessional die een perfect koppel vormde samen met de grillige Larry Ellison. Maar Ray Lane is een aantal jaren geleden vertrokken. Wie is de volgende kroonprins? Vooralsnog zie ik hem niet.

Mocht Larry Ellison onverhoopt overboord slaan bij zijn volgende zeiltocht, dan wordt het even schrikken. Allereerst denk ik dat het aandeel Oracle een duikvlucht gaat maken. Vervolgens verwacht ik dat iedereen die hem altijd heeft afgeschilderd als een grote mond op benen, met ogen vol krokodillentranen zullen verklaren dat ze zijn uitgesproken visie toch wel waardeerden en dat de ICT-industrie nooit meer hetzelfde zal worden. En daarna wordt het stil. Als er spontaan een nieuwe grote roerganger opstaat dan zal het maar even stil blijven. Mocht het echter op een langdurige interne of externe zoektocht uitdraaien, dan zal het langer stil worden. Daarbij moeten we hopen dat er niet een politieke apparatsjik zich omhoog werkt. Het moet iemand zijn die visie, lef en ICT-gevoel heeft. En iemand die een businessprofessional naast zich duldt. Interessant profiel voor een headhunter in de Valley.

Nogmaals, het is allemaal speculatie. Maar voor mij staat overeind dat Larry's imago als absoluut vorst een strategische bedreiging is voor Oracle Corporation. Ik denk dat het goed is dat er serieuze opvolgers klaarstaan voor als het onvermijdelijke eens gebeurt.

Ik benieuwd naar uw speculaties van onder de kerstboom en wens u veel succes in 2004.

Theo Koster

geeft zijn visie op zaken rondom de Oracle-technologie en de marketing van Oracle-producten. Hij is directeur van Conclusion Communication, een adviesorganisatie voor ICT-marketing en projectcommunicatie. Zijn e-mailadres tkoster@conclusion.nl staat open voor reacties.

